

En dristig Kvinde.

For kort Tid siden døde i Como i Italien Fru Maria Ferretti, som havde gjort sig fortjent i Italiens Befrielseskrig. Aar 1859 lod hun sig vie til sin Trolovede, Ferretti, og da han gik med som Frivillig i Krigen mod Østerrig, fulgte hun ham som Marketenderske ved 2det Bersaglieri-Regiment. 1866 drog de igen sammen i Krig, men denne Gang atklippede hun sit Haar, tog Mandsklæder paa, og meldte sig tillige med sin Mand blandt det 3die Garibaldi-Regiments Frivillige. Under Garibaldis Befaling deltog de begge i Slaget ved Custozza. Hun kæmpede tappert sammen med de andre Soldater og undersøgte den paafølgende Nat Slagmarken, samt hjalp til med at forbinde de Saarede. Men ved denne Lejlighed opdagedes det, at Maria Ferretti var Kvinde. Garibaldi anviste hende da Plads ved Ambulancen. Her viste hun stort Mod og udførte mangan Heltegerning. I Slaget ved Ponte Dazia kørte den frygtløse Kvinde med sin Ambulancevogn midt ind i den rasende Kugleregns mellem Italienerne og Østerrigerne, og opsøgte de Saarede. Med egne Hænder greb hun en østerrigsk Spion og overgav ham til Italienerne.

Fra Sygeplejerske avancerede Maria Ferretti til Marketenderske hos Garibaldi. Hun nød stor Anseelse hos alle og var smykket med alle den italienske Frihedskrigs Erindringsmedaljer. Hun blev 57 Aar gammel.

Kvindelige Genier.

Ved Udstillingen af patenterede Modeller, der for nylig er afholdt i Washington, viste det sig, at mange geniale Opfindelser skyldtes Kvinder. Man erfarede her blandt andet, at den første Idé til Meje- og Høstmaskiner er udgaaet fra Miss Anna Manning, at Mrs. Catharine Greene har opfundet den under Navnet Cottongin bekendte Maskine, der renser Bomulden for Frøkornene. Mary Walton har opfundet et røgfortærende

Apparat til Lokomotiver og Fabrikkskorstene samt et submarint Teleskop. Andre amerikanske Damer har udtaget Patent for Redningsapparater ved Ildebrande, for Tilvebringelse af Petroleumsgas, for roterende Vævestole etc.

For øvrigt frembød Udstillingen mange interessante Frembringelser lige fra Benjamin Franklins første Lynafleder til Edisons sidste elektriske Apparater.

Den første Patentlov var netop givet for 100 Aar siden under Washingtons Præsidentskab, og der holdtes en Række Foredrag i den Anledning.

Kvindelig Fremskridtsforening.

Ved et af Foreningens sædvanlige Møder talte Fru Johanne Meyer om „Freds-sagen“. Hun talte om Militarismen som en fjendtlig Magt mod Kvindesagens Fremgang, og omtalte mest Krigens varige Tryk ved de stadige Forberedelser og Rustninger i Fredstider og det demoraliserende ved de staaende Hære. Efter Foredraget nogen Diskussion, hvori Hr. Folketingsmand Bajer deltog, og gav nogle Oplysninger om Voldgiftssagen og dens Fremgang.

Mandagen den 25. Maj afholder Foreningen ekstraordinær Generalforsamling for at vælge Styrelse og Udvalg til Syskolen.

Værd at lægge Mærke til.

Lovforslaget om at faa kvindelige Politimedlemsmænd er nu gaaet igennem i begge Afdelinger af New Yorks Lovgivning. Det sættes som Lov, at kvindeligt Politivælges i alle Byer, der har over 25,000 Indbyggere og at der oprettes særskilte Fængselsceller for mandlige og kvindelige Fanger. Guvernør Hill har underskrevet Loven.

I Rhinegnene cirkulerer en Massedeputation til den tyske Rigsdag. Cirkulæret indeholder Fordring om Ligestillelse for Loven for begge Køn. At ogsaa Sædeligheds-

politiets Fordringer med Hensyn til Kvinder maa gælde for Mænd. Tillige ansøges om energisk Undertrykkelse af den hvide Slavehandel og streng Aarvaagenhed med Fæstevæsenet

Der er i disse Dage dannet en Forening: „**Legeplads-Foreningen i København**“ med det Formaal at virke for Børns Friluftsfærden. I Fald De føler Interesse for denne Sag, opfordre vi Dem til at støtte den baade ved selv at træde ind i Foreningen og ved at virke for den i Deres Kreds.

Krigsministeriet har overladt Foreningen en udmærket Plads i Grønningen, hvor den første Legeplads, saa snart den nødvendige Sum er til Stede, vil blive anlagt. Finder Foreningen den forventede Tilslutning, regne vi paa at kunne aabne Pladsen endnu i dette Foraar.

For at knytte saa mange som muligt til Foreningen og for at sætte alle Samfundsklasser i Stand til at støtte Sagen, er Aarsbidraget sat til en eller flere Portioner paa 2 Kroner. At større Gaver modtages med stor Taknemmelighed, er en Selvfølge. Enhver, der betaler 100 Kr. en Gang for alle, bliver derved livsvarigt Medlem.

Vi haabe paa Deres Støtte for Sagen og henvise til hoslagte Blanketter.

Kjøbenhavn, April 1891.

Forretningsudvalget for

„Legeplads-Foreningen i København“.

Rigmor Bendix. Regnar Bird. Axel Hertel.
Rømersgade 7. Ingeniør. Kommunelæge.
Blegdamsvej 10. Ravnsborgg. 11.

Emil B. Sachs. Emil Stomann.

Grosserer. Skolebestyrer.
Købmagergade 9. Jacob Danneferds Vej 3.

„Hvad vi vil“s Redaktion behøver næppe at give ovenstaaende sin Anbefaling. — Vi har saa ofte omtalt det ønskelige i Friluftsovelser og Legepladser for Børn, at vi kun vil udtale vor Glæde over, at denne Sag dog i nogen Maade bliver til Virkelighed, og ønske Foreningen saa stor Tilslutning som mulig.

1)

Pligt.

Stemmingsbillede af Eva.

Det var en Dag i April. En af disse smukke Foraarsdage, hvor man ligesom aner Sommeren, føler sig ombølget af Blomsterduft, opfyldt af dæmrende Længsler, men ogsaa af frisk Mod og Kraft, man tror at kunne udrette det utrolige, intet er for svært, selv ikke det at give Afkald paa ethvert Haab om Elskovs Lykke, Pligten forekommer én let, og man er endogsaa lykkelig over dog at have Pligter at opfylde.

Saaledes omtrent er den unge Kones Tanker, som hun sidder der ved Skrivebordet i den sollyse hyggelige Dagligstue og blader i en Bunke gulnede Breve.

Hun er ung endnu, næppe 26 Aar og forekommer sig dog selv saa uendelig gammel, men hun er ogsaa i Færd med at opbrænde sine Skibe, at tilintetgøre ethvert Minde om en svunden Lykke, om en Kærlig-

hed, som hun havde troet skulde følge hende ud over Livet.

Ja, det er mange Aar siden; hun svigtede sig selv og ham, — hun gjorde sin Pligt, adlød sine Forældre — og var nær gaaet under i Fortvivlelse. Det var den Gang, da Blodet var varmt og hun var ung; nu er hun gammel, ikke i Aar, men i Tanker. Kampen har sløvet hende, Kampen med sine Lidenskaber, med sit Hjærte, ti hun turde jo ikke bukke under, ikke give efter, Pligten stod der som et manende Spøgelse og kaldte hende tilbage, naar hun, ledet af sit Hjærtes varme Trang vilde gøre et Skridt udenfor den lige Vej. Aa, hvor hun hadede denne lige Vej og hvor hun var fejg, at hun fulgte den; men Pligten, den maatte hun jo ikke svigte.

Hendes Mand troede paa hende, agtede hende, elskede hende, saavidt han formaaede at elske, kold og blaseret som han var. Men forstaaet hinanden har de aldrig, de har gaaet hver til sin Side, og Børn kom der ingen af. Uenige har de i Grunden ikke været, men deres Sympatier mødtes aldrig. Hun frøs i hans Nærhed og der

var Tider, hvor hun næsten hadede ham, hadede ham for denne kolde Venlighed, hvor der ikke var Spor af Varme, ikke Gnist af Følelse. Hun havde skabt sig en egen Verden, hvori hun levede og drømte og hvori hun var lykkelig. Langtfra at disse Drømmerier indvirkede velgørende paa hende selv og paa Forholdet til hendes Mand, henskank hun lidt efter lidt i en saa sløv og ligegyldig Tilstand, at alt, hvad der omgav hende blev hende modbydeligt og kedsommeligt. Halve Dage kunde hun sidde og krybe sammen i en Lænestol, eller ligge udstrakt paa Sofaen, halvt sovende, med disse dyrebare Breve i Haanden og byggende de mest fantastiske Luftslotte. Husholdningen brød hun sig ikke om, den blev jo passet foruden hende, sin Mand mødte hun ved Maaltiderne, og da de aldrig havde talt meget sammen, mærkede han intet, hun var jo hans Kone, det var nok, han gav hende Klæder og Husholdningspenge, tog hende en enkelt Gang med i Teatret eller til Koncert og indskrænkede ikke hendes Frihed i nogen Retning, hun maatte følgelig være lykkelig, hun manglede jo ikke noget, hvad tænkte han paa hendes